

“ఏమండోయ్! కాకి అరుస్తోంది. అన్నయ్య వస్తాడేమో? అంది శ్యామల. వాళ్ళ అన్నయ్య రాడని నాకు బాగా తెలుసు. కాని అలా అనలేదు, ఉడుక్కుంటుంది.

ఎందుకంటే ఈ రోజు శ్యామల ప్రసన్నంగా ఉండడం ఎంతైనా అవసరం.

వాళ్ళన్నయ్య రాడుకాని, ఎవరోస్తారో నాకు బాగా తెలుసు. కాకి అబద్ధం చెప్పదు కదా!

పేకాల బోర్డు మెంబర్లు వస్తారన్న మాట.

వాళ్ళు వస్తారని చెప్పి, శ్యామల దగ్గర అప్రోజిషను భరించే కన్నా.....

వాళ్ళు వచ్చాక ఏదో, కాజువల్ గా ఆడక తప్పద న్నట్టు మొహం పెట్టి, పేకాల ఆడాలి. ముందుగా శ్యామలకి తెలిస్తే అమంగళం తప్పదు. శ్యామల డిఫెన్స్ కూడా చాల దారుణంగా వుంటుంది. అంతవరకూ పక్క మీద, సోఫామీద ఉన్న దుప్పట్లు, కవర్లు ఒక్కసారి కనబడవు. ఈ విషయంలో శ్యామల్ని నిందించనక్కరలేదు. ఎందుకంటే..... ఈ బాధ్యత అంతా రెడ్డిదే!

రెడ్డి ఎప్పుడు వచ్చినా..... పేంటు, షర్టు విప్పి పర్చు పట్టుకు పేకాల రంగంలోకి దిగడం అలవాటు...

... ఆ అలవాటు బాగానే వుంది కాని, లోపల ఎలాస్టిక్ కవ్ (డ్రాయరు బోర్డు మెంబర్లని ఆకర్షించకుండా (అంటే బాధ పెట్టకుండా) తాత్కాలికంగా, అక్కడ ఉన్న డోర్ కర్టెన్, సోఫా కవర్, లుంగీలా ఉపయోగించుకునేవాడు. నాకు తెలిసున్నంతవరకూ, ఆ డోరు కర్టెనుతోనే ఇంటికెళ్ళే అవసరం అతనికి రాలేదు.

అల సాగుతూంటే అధిక శక్తిని, ఉత్సాహాన్ని ఇచ్చేవి సిగరెట్లు, కాఫీలు వగైరా వగైరా..... కాఫీలు అంటే జ్ఞాపకం వచ్చేది శర్మ గారిల్లే. ఆయన ఇంట్లో ఎప్పుడు పేకాల వేసినా, ఆ మహా ఇల్లాలు, కాఫీలో, టీలో సప్లై చెయ్యడం కద్దు. అంటే ఆవిడ “స్వీట్ హోం” నవల చదవలేదని కాదు. చదివినా, ఇద్దరు పిల్లలు, మార్పురాని ఇంటాయనతో యుద్ధం చేసి చేసి అలసి పోయిందచ్చు.....

ఇంకా మా సంసారం అలసిపోయే స్థితికి రాలేదు. అంచేత శ్యామలతో ఇవాళ పేకాల ఉంది అని చెపితే, ఉన్న పాలన్నీ గుంట ముండ చేత (మా అమ్మాయి లెండి) బలవంతాన తాగించేస్తుంది.

ఇంక మనం కాఫీకో, చామ్కో అప్పీలు చెయ్యనఖర లేదు.

చామ్ లేకపోతే బాలకృష్ణ ఊరుకోడు, “శర్మ గారింటికి పోయినా బావుండును. లీ యేనా ఇచ్చే వారు” అంటాడు.

అసలు బాలకృష్ణ ఎలాంటి వాడంటే ఇటు ఆటలు కొడుతుంటాడు, అటు బోర్డు మెంబర్లని మూలలతోను కొడుతుంటాడు.

ఈయనకి దేవ భాష బాగా వచ్చు. ప్రతి వాక్యానికి దివర ఏదో ఒక అలంకారం (బూతుది) ఉంటుంది. ఆ అలంకారం నిత్య సూతనంగా వుంటుంది.

బాలకృష్ణ ఎ.సి. (ఆల్ కవుంట్)లో ఉండి

ముక్కులు రాకపోతే, బోర్డు మెంబర్లని విశాఖపట్నం వీధి కొళాయి స్థితికి దిగజార్చేస్తాడు.

బాలకృష్ణ అన్నా శ్యామలకి భయమే! “బాలకృష్ణ వస్తున్నారా?” అని అడుగుతుంది. అవునంటే చెవుల్లో దూదులు పెట్టుకుంటుంది. బాలకృష్ణడి మాటలు

ఇదిగో తప్పుకదుభాయి

వెళ్ళేరు చంద్రనేఖిక

అంత ముద్దొస్తాయి.

ఇదే కేటగిరికి చెందిన మరో ఇద్దరు ఉన్నారు.

ఇద్దరూ బావల వరసే. (ఒకరి కొకరు)

ఒకరు గోపి. పేరు ఎవరు పెట్టారో కాని అచ్చు గోడ మీది పిల్లే. ఈయన లెక్కల్లో దిట్ట. అన్ని రకాల లెక్కల్లో ఒక్క దాంట్లో మాత్రం చాల వీక — స్వంత ఓకులు లెక్కపెట్టడంలో!

ఒక పాయింట్ తో రూపాయి మిగులుతుంది అంటే ఆ లెక్క తప్పిందన్నమాటే. దానికి ముద్దుగా వాళ్ళు పెట్టే పేరు “ఓకే బాడ్”

“ఓకే బాడ్” ఫియరీ కనుక్కొన్న వాడు అస్సు (asgk). ఇద్దరూ ఆట కొట్టినా కష్టమే! కొట్టక పోయినా కష్టమే! ఎందుకంటే ఇద్దరూ ఒకేసారి ఆట కొట్టడం ఇంపాజిబుల్ కాబట్టి.

ఎవరో ఒకరు ఓడిపోవడం తప్పదు. గెలిచిన వాడు కార్లు ఎలా వచ్చాయో, ఎలా ఆట కొట్టాడో చెబు తుంటే..... ఓడిపోయిన వాడు గెలిచిన వాడు ఆట

ఎందుకు కొట్టాడో ఎనాలిసిన్ మొదలు పెడతాడు.

ఎనాలిసిన్ (కారణాలు) అంటే వాడు కాలి మీద ఒంటెలికి పోసుకున్నాడని, ఏదో తొక్కి వచ్చాడని వగైరా వగైరా..... ఒక వేళ వాడికి సమయానికి ఒంటెలికి రాకపోతే పక్క ఆటగాడ్ని తీసికెళ్ళి ఆ పని పూర్తి చేయించుకున్నాడని అనడం కద్దు.

ఎంత వరకూ నిజం అన్నది మనకి తెలియదు అనుకోండి.

కాని ఒక్కొక్కప్పుడు నాకు వాళ్ళ మాటల్లో నిజం ఉందేమో అనిపిస్తుంది.

ఈ బావమరుదులు ఇలా ఏడిస్తే (వీళ్ళు ఏడవడంలో ముక్కు తిమ్మన సత్యభామని పోలితే) మాకు భట్టుమూర్తి గారు కూడా ఒకాయన ఉన్నారు.

ఆయన అసలు పేరు పార్థసారథి.

పార్థసారథి రంగులో మాత్రమే కృష్ణుడి పోలిక..... ఒక్కరై భార్య..... నాన్న ఎక్కడ పేకాల ఆడుతున్నా పసిగట్టి అమ్మకి చెప్పేసే ఒక కుర్ర రత్నం ఉన్నాడు.

ఆ కుర్ర రత్నం అమ్మకి చెప్పేక..... మన పార్థ సారథుల వారు ఏం చేసారు? అని బోర్డు మెంబర్లు ఇంతవరకూ చర్చించలేదు.

అయితే పార్థసారథి మాత్రం పేకాలకి రావడం మానలేదు.

పార్థసారథి స్వతంత్రంగా ఏం మాట్లాడడు, ఎవరు జోకు వేసినా తరతమ భేదం లేకుండా నవ్వగలడు.

కాని... అతని రియాక్షన్ అతని గెలుపు ఓటముల మీద ఆధారపడి ఉంటుంది. గెలుస్తుంటే నవ్వు తాడు..... ఓటమిలో విసుక్కోడం.....

ఒక్కోసారి ఉడుక్కోడం కూడా... కద్దు.

వీళ్ళందరిలో పేకాటే పంచ ప్రాణాలుగా ఆడే చంద్ర ఒకడు. వీడు నవ్వుడు, మాట్లాడడు, జోకు లెయ్యడు..... వీడికి పేకాలంటే ఆట..... వీడిని “జూద కసి” అనవచ్చు అప్పడప్పుడు “మసి” కూడా.....

ఇన్ని బాధలు పడి పేకాల ఆడితే..... శ్యామల అమ్మ మూతి విరిచేస్తుంది (మొహంమీదే) కొంచెం తీవ్రంగానే విరిచేస్తుంది. చంద్ర లాసులోవుంటే.....

చంద్రా విరుస్తాడు మూతి.

ఆ రోజు నుంచి..... ఉపోషాలు..... కాఫీలో పంచదార మర్చిపోవడాలు, కూరలో రెండు సార్లు ఉప్పు వెయ్యడం..... అన్నం అంటే ఘనద్రవవాయు స్థితుల్లో రకరకాలుగా వండడం అఫ్ కోర్స్ వాయుస్థితిలో ఇంత వరకూ వండ లేదు అనుకోండి.

వీది ఏమైనా..... ఈ ప్రాఫెషనల్స్ ది—అంటే మాది — విషాద గాధే!.....

ఏదో కళ చచ్చిపోకుండా పాలుపడుతున్నాము..... కళని బతికిస్తున్నాము. మహాకవి శలవిచ్చినట్టు.

“ ఆ మహా మహా నలమహారాజుకే తప్పలేదు భాయి.

ఇది నా తప్పు కాదు భాయి”